

Александъръ Муратовъ

СЛЕДЪ ОТДИХЪ

Лѣтото неуловимо мина —
опустѣха бѣлитѣ игрища.
Дълго или кратко, то отмина,
ала не забравяме го съ нищо.

Колко дълго, сладко сме играли,
а желаемъ още да играемъ.
На открито хубаво сме спали
и не сътихме, че дойде краятъ.

Денемъ въ плажа ширенъ сме чернѣли,
нощемъ — жадно дишали прохлада,
и вълнитѣ пѣнести сж пѣли —
пѣха съ нашитѣ гласчета млади.

Срещнаха ни мили родни кжщи —
върнахме се радостни и здрави,
грѣло ни е слънцето могъщо,
но самотенъ плажътъ ни остава.

Тамъ далече се синѣй морето —
като едра перла грѣе Варна:
чака още по-спокойно лѣто
и деца отъ насъ по-благодарни.

